

Formanden: Der som Ingen ellers ønsker Ordet, bliver Vedtagelsen af Lovudkastet at afstemme. Lovudkastet, saaledes som det blev vedtaget ved 2den Behandling, er trykt blevet omdeelt. Jeg mener derfor, at man ved Afstemningen kunde indskrænke sig til at oplæse de Paragrafer af Lovudkastet, som nu idag ere blevne ændrede, og, naar disse vedtages, dermed ansee Lovudkastets øvrige Paragrafer for vedtagne.

Efterat derpaa Lovudkastets §§ 3, 5 og 7 vare blevne oplæste, fattedes disse og dermed samtlige øvrige Paragrafer af

Forslag til Lov

om

Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender

(See Anhang A, Sp. 609 ff.)

under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 38 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget gaaer nu til Folkethinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen er Udskast til Lov, angaaende Forkyndelse af Stævninger til Kjøbenhavns Sporet. Sagen er til 2den Behandling*); der er intet Ændringsforslag frenkomet.

Da Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovudkastets Indhold (see Anhang A. Sp. 595) i Forbindelse med dets Overgang til 3die Behandling, under Afstemning, hvorved samme vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.

Formanden: Den følgende Sag paa Dagsordenen er 1ste Behandling af Forslag til Lov, angaaende Forandringer i

Forordning af 25de Mai 1804 om den vestindiske Landsøverret.*)

Lehmann: Det er ikke for at modsætte mig, at denne Sag gaaer videre, at jeg vil udtale mig; men jeg har begjæret Ordet, fordi jeg ikke nægter, at blandt de forskjellige Forslag, der i saa Henseende have været for, forekommer dette mig ikke at være det heldigste. Jeg troer, at det efter alle Forhold vilde have været meget vel gjort at indrette denne Sag i Vestindien paa samme Maade, som den er ordnet paa Bornholm, at man altsaa havde ladet alle criminelle Sager undgaae at komme til denne unyttige Melleminstants, hvorved man vilde have opnaaet det Samme paa en meget mere fyldestgjørende Maade; alle civile Sager maatte da gaae til Landsøver samt Hof- og Stads-Retten. Ogsaa troer jeg, at en saadan Organisation, hvorved alle Underdommerne skulde udgjøre en samlet Ret som Melleminstants, vilde have været at foretrække; men da jeg anseer den hele Ordning for provisorisk, og da det i hvert Tilfælde vil medføre Besparelse med Hensyn til en Indretning, der i Forhold til den Nytte, den gjør, er aldeles uforholdsmæssig luxuriøs, skal jeg ikke nægte at give Loven min Stemme.

Ministeren for Monarchiets fælles indre Anliggender: Jeg skulde i saa Henseende tillade mig at bemærke, at det vel er muligt, at Sagen kunde have været ordnet paa den af den ærede Landssthingsmand antydede Maade; men da paa den anden Side alle Autoriteter, saavelsom, hvad jeg især lægger Vægt paa, Colonialraadet i Vestindien have sat megen Priis paa at beholde i alt Fald en Overdommer for Vestindien, ligesom ogsaa den ærede Landssthingsmand antydede, at der jo er Udfigt til, at hele Retsorganisationen for Danmark vil blive forandret, har jeg troet, at man burde tage meget Hensyn til den Stemning, der er i Vestindien om denne Sag. Jeg troer, at Organisationen der maatte kunne forandres, tilligemed Organisationen i hele det øvrige Danmark.

*) 1ste Beh. findes Sp. 418.

*) See Anhang A. Sp. 601—604.